

Над лиманом

Дмитро Кремінь

Сонячний дім твій за синім туманом,
Там, над лиманом, де ранок – мов скло...
Що то вже біле чайне крило,
Але біліш паруси над лиманом.
Давній мій друже, ти тільки пожди.
Так величально приходять до тебе
Птиці і риби, зорі і стебла,
В краплі роси, в краплі води.
Світ – не вистава. В дні щастя й біди
Я не купивсь на фальшиві міраклі.
Я собі світ odkриваю до краплі:
В краплі роси, в краплі води.
Може, це все невеликий прогрес? –
Ранковий горніст розлучився із горном.
І з солов'їним, не людським горлом
Я в світовий увіходжу оркестр?
Ген чумаки в небесах, угорі,
Розсипали сіль, і їдуть без ляку...
Досі та сіль із Чумацького Шляху
В краплі моєї малої зорі.
Мамо-природо, ти нам прости,
Доки візьмеш у праматірне лоно.
Бо й перед нами – море солоне,
В краплі води, в краплі роси.
Час нам рахунок веде до межі.
Час не спокусить солодким обманом...

Дім над лиманом встає за туманом
Над одчайдушне світання душі.
Там, над лиманом, гучать голоси...
Ти принеси мені, чаєчко, птаху,
Дрібку зорі із Чумацького Шляху,
В краплі води, в краплі роси...